

Projekt

z dnia 21 stycznia 2025 r.

Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR
RADY GMINY MIEDŹNA**

z dnia 2025 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działanie organu wykonawczego Gminy.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2024 r., poz. 1465 ze zm.) w związku z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz.U. z 2024 r., poz. 572).

Rada Gminy Miedźna uchwala

§ 1. Po rozpatrzeniu skargi na działanie organu wykonawczego Gminy oraz zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, Rada Gminy Miedźna uznaje skargę za bezzasadną, z przyczyn określonych w uzasadnieniu do niniejszej Uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Gminy Miedźna, zobowiązując jednocześnie do pisemnego zawiadomienia wnoszącego skargę o sposobie jej załatwienia.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy
Miedźna

Michał Przewoźnik

Uzasadnienie

W dniu 30 grudnia 2024 r. do Rady Gminy Miedźna wpłynęła prośba- skarga z dnia 6 grudnia 2024 r. złożona przez mieszkańca gminy Miedźna na działanie organu wykonawczego Gminy w zakresie rażącego naruszenia prawa własności oraz podjęcia Uchwały zobowiązującej Wójta Gminy do uregulowania sprawy i naprawy wyrządzonych krzywd. Na posiedzeniu w dniu 14 stycznia 2025 r. Komisja Skarg, Wniosków i Petycji dokonała analizy przedmiotowej prośby-skargi oraz wysłuchała skarżącą, która uczestniczyła w posiedzeniu. Komisja Skarg, Wniosków i Petycji po przeanalizowaniu dokumentacji dotyczącej sprawy ustaliła, iż prośba-skarga jest bezzasadna. Decyzją nr 1/2012 z dnia 18 stycznia 2012 r. (znak: UG.G-74301/1/2008; GKM.6830.3.2011) Wójt Gminy Miedźna dokonał rozgraniczenia nieruchomości zapisanej w księdze wieczystej KA1P/00009263/1, położonej w obrębie ewidencyjnym Frydek, oznaczonych numerami ewidencyjnymi: 441/55 i 442/55 powstałych z podziału działek nr: 72/55, 73/55 K.E.R.G. 759-2/1989 stanowiących współwłasność p. E. F. i skarżącej z przyległymi nieruchomościami oznaczonymi numerami działek: 491/16, 264,55, 440/55 i 443/53, 445/53, 439/55 oraz nieruchomości zapisanej w księdze wieczystej KA1P/00011585/1, położonej w obrębie ewidencyjnym Wola, oznaczonej numerem ewidencyjnym: 436/16 stanowiącej współwłasność p. E. F. i skarżącej z przyległymi nieruchomościami oznaczonymi numerami działek: 491/16, 612/16, 609/16, 506/16. Postępowanie zakończone ww. decyzją zostało wszczęte postanowieniem z dnia 13 marca 2008 r. (znak: UG.G-74301/1/2008) na wniosek p. E.F. i skarżącej. Jak wynika z analizy ww. decyzji ustalona granica pomiędzy nieruchomościami rozgraniczonymi (441/55 i 442/55 oraz 436/16) z nieruchomościami sąsiadującymi przebiegała zgodnie z dokumentacją techniczną, tj. szkicem połowym nr 1 (działka nr 441/55 i 442/55, karta mapy 1, obręb Frydek, Gmina Miedźna, Powiat pszczyński, woj. śląskie) oraz szkicem połowym nr 2 (436/16, karta mapy 10, obręb Wola, Gmina Miedźna, Powiat pszczyński, woj. śląskie) oraz protokołu granicznego z dnia 12.12.2011r. dotyczącego działki nr 441/55 i 442/55 i protokołu granicznego z dnia 12.12.2011r. dotyczącego działki nr 436/16 przyjętego do Państwowego Zasobu Geodezyjnego i Kartograficznego w Starostwie Powiatowym w Pszczynie -Powiatowy Ośrodek Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej w dniu 13.01.2012r. za numerem KERG 759/156/11. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Pszczynie z dnia 11 lutego 2016 (sygn. INs 241/12) wydanym po odwołaniu od ww. decyzji p. E. F. i skarżącej dokonano prawomocnego rozgraniczenia pomiędzy działkami 441/55 i 442/55 zapisanymi w księdze wieczystej KAIP/00009263/1 Sądu Rejonowego w Pszczynie V Wydział Ksiąg Wieczystych z działką nr 491/16 zapisaną w księdze wieczystej KAIP/00043 132/4 Sądu Rejonowego w Pszczynie V Wydział Ksiąg Wieczystych, a działkami 439/55, 443/53, 445/53 zapisanymi w księdze wieczystej KAIP/00034175/1 Sądu Rejonowego w Pszczynie V Wydział Ksiąg Wieczystych z działką 264/55 zapisaną w księdze wieczystej KAIP00014911/7 Sądu Rejonowego w Pszczynie V Wydział Ksiąg Wieczystych a działką 440/55 zapisaną w księdze wieczystej KAIP/00014912/4 Sądu Rejonowego w Pszczynie V Wydział Ksiąg Wieczystych a także pomiędzy działką nr 436/16 zapisaną w księdze wieczystej KAIP/00011585/1 Sądu Rejonowego w Pszczynie V Wydział Ksiąg Wieczystych a działkami 441/55 i 442/55 zapisanymi w księdze wieczystej KAIP/00009263/1 Sądu Rejonowego w Pszczynie V Wydział Ksiąg Wieczystych w a działką nr 491/16 zapisaną w księdze wieczystej KAIP/00043132/4 Sądu Rejonowego w Pszczynie V Wydział Ksiąg Wieczystych a działką nr 506/16 (nie posiada urządzonej księgi wieczystej), a działką 609 zapisaną w księdze wieczystej KAIP/00044573/4 Sądu Rejonowego w Pszczynie V Wydział Ksiąg Wieczystych i działką nr 612/16 zapisaną w księdze wieczystej KAIP/00045002/8 Sądu Rejonowego w Pszczynie V Wydział Ksiąg Wieczystych — w ten sposób, że granica przebiega od punktu 17822 do punktu 30, od 30 -11826, od 11826 -11825, od 11825 - 11824, od 11284 - 11822, od 11822 - 17824, od 17824 - 9, od 9 - 17822, od 17822 - 17821, od 17821 - 4527, od 4527 - 4525, od 4525 - 4524, od 4524 - 4529, od 4529- 4531, od 4531 - 17824; oznaczona i opisana w opinii, protokole granicznym i mapie z rozgraniczenia sporządzonych przez uprawnionego geodetę mgr inż. Włodzimierza Pisulę z dnia 20 sierpnia 2015 r. i 17 listopada 2015 r., jest integralną częścią ww. postanowienia. W ocenie Sądu ustalenie granic i przeprowadzenie rozgraniczenia było możliwe w oparciu o istniejący stan prawny, a to dlatego że znaki graniczne nigdy nie były naruszone. Zarzuty podniesione w skardze zasadniczo pokrywają się z zarzutami podnoszonymi w powyższym postępowaniu sądowym. Skarżąca oczekuje bowiem, że poprzez rozgraniczenie miało nastąpić „przywrócenie” powierzchni nieruchomości takiej jak to wynika z odpowiedniej księgi wieczystej, której treść w zakresie działu I- oznaczenie nieruchomości, nie jest objęta rękojmnią wiary publicznej ksiąg wieczystych i jako taka musi być zgodna z ewidencją gruntów i budynków, a nie odwrotnie. Innymi słowy żądanie przywrócenia dawnej (tj. wynikającej z ksiąg wieczystych) powierzchni działek było bezpodstawne. Gołosłowne powoływanie się przez skarżącą na rzekomo nietrafne rozgraniczeniowe decyzje administracyjne i żądanie de facto powrotu do protokołu rozgraniczeniowego z 1951 r. jest niezasadne.

Rozgraniczenia dokonano w oparciu o ustalony stan prawny, zgodnie z wnioskami opinii biegłego sądowego. Weryfikowanie zgodności decyzji administracyjnych z prawem (a nie np. z wymogami celowości) służy skarga do sądu administracyjnego na daną decyzję administracyjną, ewentualnie - gdy np. z uwagi na upływ terminu do wniesienia skargi byłaby ona odrzucona - można posłużyć się (w zależności od rodzaju zarzucanych wadliwości prawnych) którymś z nadzwyczajnych trybów wzruszenia ostatecznych decyzji administracyjnych regulowanych przepisami kodeksu postępowania administracyjnego, tj. wnioskiem o wznowienie postępowania albo wnioskiem o stwierdzenie nieważności decyzji. Rada gminy nie jest właściwa do badania zgodności z prawem ostatecznych decyzji administracyjnych i to bez względu na to czy były już one badane przez sąd administracyjny i skarga na nie została oddalona (i są prawomocne materialnie) czy też nie zostały do sądu administracyjnego zaskarżone (i są prawomocne formalnie). Z kolei od wydania decyzji z 18 stycznia 2012 r. upłynęło już 10 lat stąd też zastosowanie szczególnych trybów wznowienia jest już niedopuszczalne. Zarówno organ wykonawczy gminy, jak i rada gminy jest związana ostatecznymi decyzjami administracyjnymi i orzeczeniami sądowymi, także rozgraniczeniowymi, które nie naruszają prawa i są zgodne ze stanem rzeczywistym, którego skarżąca nie przyjmuje do wiadomości. W oparciu o powyższe ustalono więc, że w stosunku do skarżącej nie nastąpiło rażące naruszenie jej prawa własności, rozgraniczenie nieruchomości zostało dokonane w oparciu o przepisy prawa na podstawie ostatecznego i prawomocnego rozstrzygnięcia. Z tych samych powodów brak jest podstaw do podjęcia uchwały zobowiązującej Wójta Gminy Miedzna do uregulowania sprawy i naprawy wyrządzonych krzywd.

Mając powyższe na uwadze Rada Gminy Miedzna przyjęła uchwałę o uznaniu skargi na organ wykonawczy gminy za bezzasadną.